

44. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ

"Αττεω πάντα ἔμαθον. ώς γάρ μιν ἡ 'Ρέη ἔτεμεν, βίου μὲν ἀνδρηίου ἀπεπαύσατο, μορφὴν δὲ θηλέην ἡμεύφατο καὶ ἐσθῆτα γυναικηήν ἐνεδύσατο καὶ ἐσ πᾶσαν γῆν φοιτέων ὅργιά τε ἐπετέλεεν καὶ τὰ ἔπαθεν ἀπηγέετο καὶ 'Ρέην ἦειδεν. ἐν τοῖσιν καὶ 5 ἐς Συρίην ἀπίκετο. ώς δὲ οἱ πέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι οὗτε αὐτὸν οὗτε ὅργια ἐδέκοντο, ἐν τῷδε τῷ χώρῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσατο. σημεῖα δέ· ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐσ 'Ρέην ἐπικέεται. λέοντες γάρ μιν φέρουσι καὶ τύμπανον ἔχει καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, ὁκοίην 'Ρέην Λυδοὶ ποιέουσιν. ἔλεγεν δὲ καὶ Γάλλων πέρι, οἵ 10 εἰσιν ἐν τῷ ἵρῳ, ὅτι Γάλλοι "Ηρῃ μὲν οὐδαμά, 'Ρέῃ δὲ τέμνονται καὶ "Αττεα μιμέονται.

Tὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲν δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ οὐ· ἐπεὶ 16 καὶ τῆς τομῆς ἄλλην αἰτίην ἥκουσα πολλὸν πιστοτέρην. ἀνδάνει δέ μοι ἂν λέγουσιν τοῦ ἱροῦ πέρι τοῖσι "Ἐλλησι τὰ πολλὰ ὅμολο- 15 γέοντες, τὴν μὲν θεὸν "Ηρην δοκέοντες, τὸ δ' ἔργον Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα· καὶ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐσ Συρίην ἀπίκετο κείνην ὅδὸν τὴν ἥλθεν ἐσ Αἴθιοπίην. καὶ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἵρῳ Διονύσου ποιητέω σήματα, ἐν τοῖσι καὶ ἐσθῆτες βάρβαροι καὶ λίθοι Ἰνδοὶ καὶ ἐλεφάντων κέρεα, τὰ Διόνυσος ἐξ Αἴθιόπων 20 ἥνεικεν, καὶ φαλλοὶ δὲ ἐστᾶσι ἐν τοισι προπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι, ἐπὶ τῶν ἐπίγραμμα τοιόνδε ἐπιγέγραπται, "Τούσδε φαλλοὺς Διόνυσος "Ηρῃ μητρυιῇ ἀνέθηκα." τὸ ἐμοὶ μέν νυν καὶ τάδε ἀρκέει, ἐρέω δὲ καὶ ἄλλ' ὅ τι ἐστὶν ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὅργιον. φαλλοὺς "Ἐλληνες Διονύσῳ ἐγείρουσιν, ἐπὶ τῶν καὶ 25 τοιόνδε τι φέρουσιν, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας· καλέεται δὲ τάδε νευρόσπαστα. ἔστι δὲ καὶ τόδε ἐν τῷ ἵρῳ· ἐν δεξιᾷ τοῦ νηοῦ κάθηται μικρὸς ἀνὴρ χάλκεος ἔχων αἰδοῖον μέγα.